

ΤΟ ΙΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΣΤΩΝ

Ἀπὸ τῆς 24 Μαρτίου μέχρι καὶ τῆς 1 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. συν-
ῆλθεν ἐν Ἀθήναις τὸ δέκατον ἕκτον διεθνές Συνέδριον τῶν
Ἀνατολιστῶν, τῶν Ἀθηνηῶν ὀρθοθεσιῶν ὡς ἔδρας αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ
δεκάτου πέμπτου Συνεδρίου ἐν Κοπενάγη, κατ' Αὐγούστον 1908
ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐν αὐτῷ ἀντιπροσωπεύοντος τὴν ἑλληνικὴν
Κυβέρνησιν Σπυρ. Η. Λάμπρου.

Ἡ δὲ διὰ Β. Διατάγματος τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1911 κατα-
σταθεῖσα ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως
καὶ τὴν ἐπίτιμον προεδρίαν τῆς Α. Β. Γ. τοῦ Διαδόχου ἐπι-
τροπεία, ἣς Γενικὸς γραμματεὺς διορίσθη ὁ αὐτὸς Σπυρ. Η.
Λάμπρος, ὄρισεν ὡς χρόνον τῆς συγκλήσεως τοῦ Συνεδρίου τὸ
Πάσχα τοῦ 1912, τελούμενον ταυτοχρόνως ὑπὸ πάντων τῶν
χριστιανικῶν δογμάτων, ἅμα δὲ συμπίπτον πρὸς τὴν ἐθνικὴν
ἐορτὴν τῆς 25 Μαρτίου.

Ὁ Γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Συνεδρίου, ἐκλεχθεὶς τὸ δεύτε-
ρον καὶ πρῶτανις τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστη-
μίου κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1911-1912, ὑπέβαλεν εἰς
τε τὴν ἀκαδημαϊκὴν Σύγκλητον καὶ τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ Συν-
εδρίου τὴν γνώμην, ὅτι χάριν μεγαλοπρεπεστέρας διεξαγω-
γῆς τῶν κατὰ τὸ Συνέδριον σκόπιμον ἦτο νὰ τελεσθῶσι κατὰ
τὸν αὐτὸν καὶ ἐκεῖνο χρόνον αἱ ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ πέμπτῃ
ἀμφιετηρίδι τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἐορταί, ἃς αὐτοῦ εἰς-
ηγουμένου εἶχεν ἤδη κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1911 φηφίσει ἡ ἀκα-
δημαϊκὴ Σύγκλητος. Δεκτῆς δὲ γενομένης τῆς προτάσεως
ταύτης, ἣν ἀπεδέχθη καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶ-
νων, μέλλουσα νὰ τελέσῃ τοὺς Πανελληνίους ἀγῶνας τὰς αὐτὰς
ἐκεῖνας ἡμέρας, συνετάχθη τὸ πρόγραμμα τῶν ἐορτῶν, καὶ
ἀνετέθη ἡ ἐκτέλεσις αὐτοῦ εἰς τὸν Πρῶτανιν τὸν καὶ Γενικὸν

γραμματέα τοῦ τε Συνεδρίου καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων. Ἀνέλαθε δὲ οὗτος τὸ βαρὺ ἔργον, προθυμότατα ὑποστηρικθεὶς ὑπὸ τε τῆς Κυβερνήσεως, τῶν πανεπιστημιακῶν ἀρχῶν καὶ ὑπαλλήλων, τῶν οἰκείων ἐπιτροπῶν καὶ παντὸς οὗ ἡ συνεργασία ἐθεωρήθη ἀναγκαία πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου. Οὐ μικρὸν δὲ συνετέλεσαν εἰς τὴν παμπληθῆ εἰς Ἀθήνας θεωρίαν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἑορτῶν τῆς ἀμφιετηρίδος καὶ τοῦ Συνεδρίου καὶ τῶν ἀπλῶν συνέδρων αἱ παράσχεθαις ἐκπτώσεις γαυλῶν τῶν τε ἐλληνικῶν καὶ τινῶν ξένων σιδηροδρόμων καὶ τῶν ἐλληνικῶν καὶ ξένων ἀτμοπλοϊκῶν ἐταιρειῶν.

Οὕτως ὁ ἀριθμὸς τῶν συνέδρων ἀνῆλθεν ἐν ὄλῳ εἰς ὀκτακοσίους περίπου, ὧν μεταξὺ ἐπιφανέστατοι Ἀνατολισταὶ καὶ ἄλλοι ἐπιστήμονες, μιᾶ φωνῇ κατὰ τε τὴν ἐν Ἀθήναις παρουσίαν αὐτῶν καὶ μετὰ ταῦτα δι' ἐπιστολῶν πρὸς τὸν Σπυρ Λάμπρον καὶ δημοσιεύσεων ἐν ξέναις ἐφημερίσι καὶ περιοδικοῖς συγγράμμασιν ἐκφράσαντες τὴν τελείαν αὐτῶν εὐαρέσκειαν ἐπὶ τῇ διοργανώσει καὶ τῇ λαμπρότητι τῶν ἑορτῶν καὶ τῇ φιλοξενίᾳ, ἣς ἔτυχον παρὰ πάντων ἐν Ἑλλάδι, καὶ γενόμενοι διαπρύσιοι κήρυκες τῶν προόδων τῆς ἡμετέρας πατρίδος.

Ἄλλ' οὔτε ἡ πυκνότης τῶν ἑορτῶν καὶ δεξιώσεων, οὔτε ἡ ἐκ τῆς παντοίας φιλοξενίας ἀπασχόλησις ἐμείωσαν τὴν μετὰ ζήλου ἐπίδοσιν τῶν συνέδρων εἰς τὸ ἐπιστημονικὸν αὐτῶν ἔργον, οὔτινος προφανεῖς πρόκεινται οἱ καρποί.

Ἦδη τὸ ἀπόγευμα τῆς 24 Μαρτίου, προτεραίας τῆς ἐπισήμου ἐνάρξεως τοῦ Συνεδρίου καὶ τῶν Πανεπιστημιακῶν ἑορτῶν, συνελθόντες κοινῇ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου οἱ τε κατὰ τὴν ἀμφιετηρίδα αὐτοῦ ἀντιπρόσωποι κ. ἢ οἱ συνέδροι ἐξέλεξαν ὡς ῥήτορας τῆς ὑστεραίας τοὺς καθηγητὰς κ. κ. Μάξιμον Collignon, Βερθόλδον Delbrück καὶ Ἰωάννην Mahaffy.

Τὴν δὲ ὑστεραίαν 25 Μαρτίου 2 μ. μ. ἔγεινεν ἐν τῷ Παρθενῶνι ἡ ἐπίσημος ἐναρξίς τοῦ τε Συνεδρίου καὶ τῶν ἀμφιετηρι-

κῶν ἑορτῶν τοῦ Πανεπιστημίου, καθ' ἣν ὤμιλησαν ἑλληνιστί μὲν ἡ Α. Β. Κ. ὁ Διάδοχος, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου κ. Ἀπόστολος Ἀλεξανδρῆς καὶ ὁ Πρῶτανις Σπυρ. Π. Δάμπρος. Πλὴν δ' αὐτῶν προσεφώνησαν γαλλιστί μὲν ὁ κ. Collignon, γερμανιστί δὲ ὁ κ. Delbrück καὶ ἀγγλιστί ὁ κ. Mahaffy.

Τὴν δὲ 26 Μαρτίου ἤρχισαν αἱ συνεδρία: τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ Συνεδρίου, αἵτινες καὶ ἐξηκολούθησαν μέχρι τῆς Παρασκευῆς, 30 Μαρτίου, τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν κηρυχθείσης τῇ 31 Μαρτίου.

Τὸ Συνέδριον ἀπετελεῖτο ἐξ ἑνδεκα τμημάτων, ὧν τὸ ἐνδέκατον περιελάμβανε τριπλῆν ὑποδιαίρεσιν. Εἰς τὸ πρῶτον τμήμα εἶχον ταχθῆ ἡ γλωσσικὴ καὶ αἱ ἰνδοευρωπαϊκαὶ γλῶσσαι, εἰς τὸ δεῦτερον ἡ συγκριτικὴ ἱστορία τῶν θρησκειῶν τῆς Ἀνατολῆς, ἡ συγκριτικὴ μυθολογία καὶ ἡ λαογραφία καὶ αἱ σφηνοειδεῖς ἐπιγραφαί, εἰς τὸ τρίτον τὰ τῆς Ἰνδικῆς (λογοτεχνία, ἱστορία, ἀρχαιολογία), εἰς τὸ τέταρτον τὰ τοῦ Ἰράν (λογοτεχνία, ἱστορία, ἀρχαιολογία), εἰς τὸ πέμπτον τὰ τῆς Σινικῆς, τῆς Ἰαπωνίας καὶ τῆς κεντρικῆς Ἀσίας, εἰς τὸ ἕκτον τὰ τῆς Ἰνδοκίνας, τῆς Βερμανίας, τοῦ Μαδαγασκάρ καὶ τῆς Μαλαισίας, εἰς τὸ ἑβδόμον τὰ τῶν σημιτικῶν γλωσσῶν καὶ λογοτεχνιῶν (τῆς φοινικικῆς, ἀσσυριακῆς, βαβυλωνιακῆς, ἐβραϊκῆς, ἀραμαϊκῆς, αἰθιοπικῆς), εἰς τὸ ὄγδοον τὰ τοῦ μουσουλμανικοῦ κόσμου (ἱστορία, λογοτεχνία, ἀρχαιολογία), εἰς τὸ ἕνατον ἡ αἰγυπτιακὴ καὶ αἱ γλῶσσαι τῆς Ἀφρικῆς καὶ εἰς τὸ δέκατον τὰ τῶν γλωσσῶν, λαῶν καὶ πολιτισμῶν τῆς Ἀμερικῆς. Τοῦ δὲ ἐνδεκάτου τμήματος, περιλαμβάνοντος τὰ κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Ἀνατολὴν, ἡ μὲν πρώτη ὑποδιαίρεσις ἀνεφέρετο εἰς τὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις, ἡ δὲ δευτέρα εἰς τοὺς μέσους χρόνους καὶ ἡ τρίτη εἰς τὰ τῶν νέων χρόνων.

Πλὴν δὲ τῶν κατὰ τμήματα συνεδριῶν συνεκροτήθησαν καὶ συνεδρία: τῆς ὀλομελείας ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστη-

μίου, προωρισμένα ἰδίως εἰς τὰς ἀνακοινώσεις τὰς συνοδευομένας ὑπὸ προβολῆς φωτεινῶν εἰκόνων. Πλὴν δὲ τῆς αἰθούσης ταύτης εἶδαι τῶν τμημάτων ἦσαν ἡ Ἀκαδημία, ἡ Ἐθνικὴ βιβλιοθήκη, ἡ Γαλλικὴ Σχολή, ἡ Γερμανικὴ Σχολή, καὶ ὁ Φιλολογικὸς Σύλλογος Ἡερνασός.

Καὶ τῶν μὲν συνεδριῶν τῆς ὀλομελείας προέστη ὡς ἐπίτιμος πρόεδρος ὁ ἐν Ῥώμῃ καθηγητῆς κ. Ἄγγελος de Gubernatis, τὰ δὲ διάφορα τμήματα πλὴν τοῦ τετάρτου, εἰς ὃ οὐδεὶς σύνεδρος ἐνεγράφη, ἐξελέξαν ἰδίους προέδρους, ἀντιπροέδρους καὶ γραμματεῖς ἐκ τῶν παρεπιδημούντων ἐπιφανῶν συνέδρων. Τῶν δὲ ὑποδιαιρέσεων τοῦ ἑνδεκάτου τμήματος, τοῦ ἑλληνικοῦ, ἐξελέχθησαν πρόεδροι οἱ ἑξῆς: τῆς μὲν πρώτης πρόεδρος ὁ ἐν Βιέννῃ καθηγητῆς κ. Αἰμίλιος Reisch καὶ γραμματεὺς ὁ διδάκτωρ κ. A. Schober ἐκ τῶν ἐταίρων τῆς ἐν Ἀθήναις Αὐστριακῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς, τῆς δὲ δευτέρας ἐπίτιμος μὲν πρόεδρος ὁ Σπυρ. Π. Λάμπρος, πρόεδροι ὁ κ. Κάρολος Diehl, καθηγητῆς ἐν Παρισίοις, καὶ ὁ κ. D. C. Hesseling, καθηγητῆς ἐν Λουγδούνῃ τῆς Ὀλλανδίας, γραμματεῖς δὲ οἱ διδάκτορες τῆς φιλολογίας κ.κ. Παῦλος Maas, Σωκράτης Κουγέας καὶ Czebe, τῆς δὲ τρίτης πρόεδροι μὲν οἱ κ. κ. Γεώργιος Χατζιδάκις, καθηγητῆς τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, Δημ. Καμπούρογλους, ἔφορος τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης, καὶ Π. Λωρεντζάτος, γυμνασιάρχης ἐν Ἀθήναις, γραμματεὺς δὲ ὁ διδάκτωρ τῆς φιλολογίας κ. Φαίδων Κουκουλές. Καὶ τὸ πρῶτον δὲ τμήμα ἐξελέξεν Ἑλληνα γραμματέα, τὸν διδάκτορα τῆς φιλολογίας κ. Ν. Δεκαβάλλαν.

Αἱ ἐν τοῖς διαφόροις τμήμασιν ἀνακοινώσεις ἀνῆλθον εἰς ἑκατὸν τεσσαράκοντα, οὐδὲ εἶνε εὐκόλος ἡ ἀναγραφὴ αὐτῶν ἐν ταῦθα τοσοῦτῃ μᾶλλον καθ' ὅσον αἱ πλείστα αὐτῶν ἀναφέρονται εἰς μελετήματα σχετιζόμενα εἰς ἐρεῦνας ὀλίγον γνωστὰς παρ' ἡμῖν ἕνεκα τῆς μόλις που ἀρχομένης ἐν Ἑλλάδι ἀσχολίας περὶ τὰ τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν καὶ λαῶν. Διὸ περιοριζόμε-

θα μόνον εἰς τὰς γενομένας ἐν ταῖς τρισὶν ὑποδικαιρέσεσι τοῦ ἑλληνικοῦ τμήματος καὶ εἰς ἐκείνας τῶν λοιπῶν ἐν ἄλλοις τμήμασιν ὅσαι σχετίζονται ὡςδήποτε πρὸς τὰ καθ' ἡμᾶς. Εἶνε δὲ αὐταὶ αἱ ἑξῆς:

Ahmed Zeki pacha Ἡ παρά τῶν Ἀράβων εἰς τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα ἀπονεμηθεῖσα τιμή.

» » Περὶ ἀραβικῆς μεταφράσεως τοῦ Γεμιστοῦ.

» » Γεωγραφικὴ συμβολή, περὶ τοῦ σπυλαίου τῶν ἑπτὰ παιδῶν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἑλλήνων.

Felix von Luschan Ἡ ἀνθρωπολογία τῆς ἀνατολικῆς Ἀσίας.

F. Bohl Ὁ ἐκ τῆς ἀνατολικῆς Ἀσίας κύκλος τῶν ζυθίων παρὰ τοῖς Ἑλλησιν.

Aug. Heisenberg Ἡ θέσις τοῦ Παναγίου τάφου ἐν Ἱερουσόλυμοις.

Hubert Pernot Ἡ χρησιμότης τῆς πειραματικῆς φωνητικῆς ἐν ταῖς γλωσσικαῖς μελέταις περὶ τῆς νέας Ἑλληνικῆς.

» » Περὶ νέας κοινῆς μετὰ τοῦ κ. Hesselring ἐκδόσεως τοῦ Ἑκατολλόγου.

Νικ. Μπαλάνου Παρατηρήσεις τινές περὶ τῆς ἀνορθώσεως τῆς ἰωνικῆς στοᾶς τῶν Προπυλαίων.

Κ. Ψάχου Περὶ τῆς παρασημαντικῆς τῆς βυζαντιακῆς μουσικῆς.

G. de Jerphanion Περὶ τῆς χρονολογίας τῶν γλυπτῶν τοῦ Τεκαλι Κιλεσσέ ἐν Καππαδοκίᾳ.

Paul Kretschmer Ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἰνδογερμανικῆς γλωσσολογίας.

E. Washburn Hopkins Οἱ σανσκριτικοὶ Kabairas καὶ οἱ παρ' Ἑλλῆσι Κάβειροι.

Γεωργίου Χατζιδάκι Περὶ φωνητικοῦ τινος νόμου ἐν τῇ ποντικῇ διαλέκτῳ.

» » Περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λεξικοῦ.

N. Παπαγιαννοπούλου Περὶ τινῶν ἐπιγραφῶν τῶν Ψαλμῶν.

Θεοφ. Βορέα Περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς περὶ μετεμψυχώσεως θεωρίας ἐν τῇ ἑλληνικῇ φιλοσοφίᾳ.

Σκεῖου Ζερβοῦ Συμβολή εἰς τὴν προϊμποκράτειον μαιευτικὴν τῶν Βαβυλωνίων καὶ Ἀσσυρίων κατὰ τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνας συγγραφείς.

Fr. Pullé Ἡ Ἰνδοκίνα ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἑλληνορωμαϊκῇ χαρτογραφίᾳ.

E. Kuhn Περὶ Δημητρίου Γαλαθοῦ.

E. Pavolini Περὶ Ἀλεξάνδρου Πασπάτη.

Angelo de Gubernatis Περὶ τῆς ἑλληνικῆς προελεύσεως τῶν μεγάλων ἑλληνικῶν θεαινῶν.

V. Ussani Τὸ κείμενον τοῦ Φλαβίου Ἰωσήπου πρὸ τοῦ τετάρτου αἰῶνος.

I. Mahaffy Εἶπεν ὁ Περικλῆς περὶ τῶν Ἀθηναίων «Φιλοκαλοῦ-
μεν μετ' εὐτελείας» ;

Lehmann—Haupt Περὶ Φεΐδωνος τοῦ Ἀργείου καὶ τοῦ χρό-
νου αὐτοῦ.

Δημ. Παππούλια Ἑλληνικὸν δίκαιον καὶ ἱστορία τοῦ ἑλληνικοῦ
δικαίου.

Ἐμμ. Λαυιδ Δύο ἀνέκδοτοι ἐπιγραφαὶ ἐκ Λέσβου.

Ἰω. Ὀλυμπίου Ἡ εἰκοσαετής διατριβὴ τοῦ Πλάτωνος ἐν τῇ
Ἀκαδημίᾳ.

Δημ. Σαγκριώτου Περὶ τῶν Κοίλων Εὐδοσίας.

Lud. Pernier Τὰ ἀρχαιότατα μινωικὰ στρώματα κατὰ τὰς τελευ-
ταίας ἀνασκαφὰς τῆς Φαιστοῦ.

Gustav Blum Ὁ ἐξηγητὴς ἐν Αἰγύπτῳ.

D. C. Hesselung Τὸ ἔπος περὶ Διγενοῦς Ἀκρίτα κατὰ τὸν κώ-
δικα τῆς Μαδρίτης.

Charles Diehl Αἱ πρόοδοι τῶν βυζαντιακῶν μελετῶν ἐν Γαλλίᾳ
ἀπὸ τοῦ 1899.

Max Maas Ἐργασκευτικὸς σύλλογος κατὰ τὸν ἑβδομὸν αἰῶνα.

Σωκράτους Κουγέα Ἡ Αἴγυπτος καὶ ἡ ἀναβίωσις τῶν κλασικῶν
σπουδῶν ἐν Βυζαντίῳ.

Ἄντ. Μομφερράτου Περὶ τῶν διπλωματικῶν ἐνεργειῶν Μανουήλ
τοῦ Παλαιολόγου ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ.

Δ. Καλλιμάχου Ὑπῆρξεν ὁ Κύρος Ἑλληγ πατριάρχης Ἀλεξαν-
δρείας καὶ συγχρόνως ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου ;

* * * Αἱ οἰκονομικαὶ δυνάμεις τοῦ πατριαρχείου Ἀλε-
ξανδρείας ἐπὶ τουρκοκρατίας.

N. Γ. Πολίτου Ἡ σημασία τῶν μαγικῶν χαρακτήρων ἐν ταῖς
σωθιακαῖς ἐπιγραφαῖς, τοῖς περιάπτοις καὶ τοῖς μαγικοῖς βιβλίοις.

* * * Περὶ τῶν λαογραφικῶν ἐργασιῶν κατὰ τοὺς μέ-
σους αἰῶνας.

Φαίδωνος Κουκουλιᾶ Ὁ Θεσσαλονίκης Εὐστάθιος ὡς λαογράφος.

Max Vasmer Περὶ τῆς ἀξίας τῶν ἀρχαίων ῥωσικῶν Arbu-
kowniki χάριν τῆς ἐρεῖνης τῆς μεσαιωνικῆς ἐλληνικῆς γλώσσης.

Θεμ. Βολίδου Περὶ τοῦ παλαιογραφικοῦ τοῦ ἔργου ἐν Σινᾷ καὶ
ἀνακοίνωσις ἀραβικῆς ἐπιγραφῆς περὶ τῆς κτίσεως τῆς ἐκκλησίας
τὸν 9^{ον} αἰῶνα.

L. Ronzevalle Περὶ δανείων λέξεων ἐκ τῆς τουρκικῆς ἐν τῇ
δημιῳδαί ἐλληνικῇ τῆς Ῥούμελης καὶ ἰδίως τῆς Ἀδριανουπόλεως.

N. Δεκαβάλλα Περὶ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν συμφῶνων ἐν τῇ νέᾳ
ἐλληνικῇ.

A. Danon Σημειώσεις περὶ τῆς ἐλληνοκοραϊτικῆς λογοτεχνίας.

A. Μπούτουρα Περὶ νεοελληνικῆς γραμματικῆς καὶ ἐλληνικῆς
διαλεκτολογίας.

» » Περὶ τοῦ τσιτακισμοῦ ἐν τῇ ἐλληνικῇ γλώσσῃ.

Ἄχ. Ἰζαριζάνου Περὶ τῶν ὀρίων τῆς ἀνομοιώσεως ἐν τῇ βορείῳ
ἐλληνικῇ.

Π. Λορεντζάτου Τὰ σύνθετα ἐν τῇ κεφαλληνιακῇ ἰδιώματι.

Δ. Θεοχαρίδου Τὰ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἀμερικανικὰ κολλέγια ἐν σχέ-
σει πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

K. Ζησίου Περὶ τῆς μητροπόλεως Μονεμβασίας.

» » Περὶ τῶν ἐλληνικῶν ἐπιγραφῶν καὶ ἐπιγραφικῶν χαραγμάτων.

» » Ποῦ εἶχον στηθῆ τὰ δύο βομβοδόλα ἐξ ὧν ἐβλήθη ἡ βόμ-
βα ἢ καταστρέψασα τὸν Παρθενῶνα τῇ 16 Σεπτεμβρίου 1687 ;

Κατετέθησαν δὲ ὑπ' ἄλλων καὶ αἱ ἐξῆς ἀνακοινώσεις τοῦ ἀπόντος
N. Βέη α') Ἐπιγραφικαὶ συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν Ἰουδαίων
ἐν Ἑλλάδι, Αἴγυπτῳ καὶ Ἀσίᾳ· β') Περὶ τινος μεσαιωνικοῦ ἔπους ἐκ
τῶν κωδίκων τῶν Μετεώρων περὶ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς Σεμι-
ράμιδος· γ') Τοπογραφικὸς καθορισμὸς τοῦ κάστρου τοῦ Ἀρακλώδου
δ') Περὶ τοῦ ἐν τῷ κώδικι 40 B τῆς μονῆς Μεταμορφώσεως τῶν
Μετεώρων μεσαιωνικοῦ χειρογράφου Γερασίμου μοναχοῦ· ε') Περὶ
τινων ἐλληνοεβραϊκῶν ἐλεγείων Κερκύρας.

Ὁ δὲ Σπυρ. Π. Λάμπρος ἔνεκα τῆς ἀδιαπτώτου διευθύνσεως τῶν
κατὰ τὰς ἀμφιετηρικὰς ἑορτὰς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν κατὰ
τὸ Συνέδριον δὲν ἠδυνήθη νάναγνώσῃ τὰς προαγγελθείσας αὐτοῦ
ἀνακοινώσεις α') Ἀνατολικά χειρόγραφα καὶ ἔγγραφα ἐν Ἀθήναις·
β') Σχέσεις τῆς Αὐστρίας καὶ Οὐγγαρίας μετὰ τοῦ Βυζαντίου· γ') Νέον
ἔγγραφον συμβάλλον εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἰουδαϊκῆς ἐν Κερκύρᾳ συν-
αγωγῆς.

Μετὰ δὲ τὸ πέρας τῶν συνεδριῶν, καθ' ἃς ἔγειναν αἱ ἀνωτέρω ἀνακοινώσεις, συνήλθεν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Γενικοῦ γραμματέως ἡ ἐπιτροπεία τῶν προέδρων καὶ ἀντιπροέδρων πρὸς καθορισμὸν τῆς ἑδρας τοῦ ἐπομένου δεκάτου ἐβδόμου συνεδρίου. Προετάθησαν δὲ τὸ Κάϊρον, ἡ Λειψία, τὸ Ἀμστελῶδαμον, ἡ Κανταβριγία καὶ τὸ Ὁξώνιον. Μὴ ἐπιτευχθείσης δὲ ὁμοφωνίας οὔτ' ἐν ταύτῃ τῇ συνεδρίᾳ, οὔτ' ἐν τῇ κατὰ τὸ Σάββατον, 31 Μαρτίου, συναλθούσῃ συνεδρίᾳ τῶν ἐν τῇ Συνεδρίᾳ ἐπισήμων ἀντιπροσώπων, ἡ ὀλομέλεια, ἥτις συνήλθεν ὀλίγον κατόπιν, ἀπεδέχθη τὴν ὑπὸ τῶν προέδρων γενομένην πρότασιν περὶ καταστάσεως διεθνοῦς ἐπιτροπείας, ἥτις τοῦτο μὲν νάναθεωρήσῃ τὸ καταστατικὸν τοῦ Συνεδρίου, τοῦτο δὲ νά ὀρίσῃ μετὰ προηγουμένας συνεννοήσεις τὴν προσεχῆ αὐτοῦ ἑδραν. Συνεκροτήθη δὲ ἡ διεθνῆς αὕτη ἐπιτροπεία ἐκ τῶν ἐξῆς ἐννέα μελῶν· E. Chavannes (Γαλλίας), Rhys Davids (Ἀγγλίας), Ἰγνατίου Guidi (Ἰταλίας), Παύλου Haupt (Ἡνωμένων πολιτειῶν), Snouck Hurgronje (Ὀλλανδίας), E. Kuhn (Γερμανίας) Σπυρ. H. Λάμπρου (Ἑλλάδος), H. Naville (Ἑλβετίας) Σεργίου d'Oldenbourg (Ῥωσίας). Ἡ δ' ἐπιτροπεία αὕτη ἐξέλεξε γραμματέα τὸν κ. Rhys Davids.

Ἐπὶ τούτοις ὁ Γενικὸς γραμματεὺς τοῦ 15' Συνεδρίου Σπυρ. H. Λάμπρος ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν ὀλομέλειαν τῶν συνέδρων τὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Συνεδρίου ἐλθόντα πρὸς αὐτὸ τηλεγραφήματα, καὶ εἶτα ὑπέβαλεν εἰς ψήφισιν τὰς ὑπὸ τῶν διαφόρων τμημάτων ἐκφρασθείσας εὐχὰς, αἵτινες καὶ ἐνακρίθησαν ὁμοφώνως. Μεταξὺ τούτων καὶ αἱ ἐξῆς τρεῖς εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς ἀναφερόμεναι·

α) Εὐχὴ τῆς δευτέρας ὑποδιαίρεσεως τοῦ ἐνδεκάτου τμήματος περὶ τῆς εἰς τὴν Λαογραφικὴν ἑταιρείαν Ἀθηνῶν ἀναθέσεως συστηματικῆς περισυλλογῆς τῆς ὕλης τῆς λαογραφίας τῆς ἐκ τῶν βυζαντιακῶν χρόνων περισωζομένης. Διετυπώθη δ' ἡ εὐχὴ αὕτη οὕτω· «Τὸ βυζαντιακὸν τμῆμα τοῦ 15' Συνεδρίου

» τῶν Ἀνατολιστῶν ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ κ. Ν. Γ. Πολίτου ἐξέ-
 » φρασε τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως ἐπιχειρηθῇ συστηματικὴ ἐργασία
 » χάριν περισυλλογῆς τῆς ὕλης τῆς ἐλληνικῆς λαογραφίας τῆς
 » περισωζομένης παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς συγγραφεῦσιν ἢ ἐν
 » τοῖς μνημείοις. Δύναται δ' ἡ ἐργασία αὕτη νὰ γείνη λαμ-
 » βανομένου ὡς κέντρου τῆς Λαογραφικῆς ἑταιρείας τῶν Ἀθη-
 » νῶν, ἀναλαμβάνουσης νὰ συνεννοηθῇ μετ' ἐκείνων οἵτινες θὰ
 » εἶχον τὴν προθυμίαν νὰ ἐπιχειρήσωσιν ἐρεῦνας εἴτε παρὰ
 » τινὲ τακτῇ συγγραφῇ εἴτ' ἐν τινι συνόλῳ ἔργων, εἴτ' ἐν ὀρι-
 » σμένοις μνημείοις, καὶ μελλούσης νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς δι-
 » μοσιεύσεως τῶν ἐπιτευχθησομένων πορισμάτων».

β') Εὐχὴ τοῦ αὐτοῦ τμήματος περὶ ἰδρύσεως Μουσείου βυ-
 ζαντιακῆς τέχνης, διατυπωθεῖσα ὡς ἑξῆς: «Τὸ βυζαντιακὸν
 » τμῆμα τοῦ ΙΓ' Συνεδρίου τῶν Ἀνατολιστῶν, γινώσκον τὸ ἐν-
 » διαφέρον τῆς ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως περὶ τῆς διασώσεως
 » τῶν μνημείων τῶν μέσων αἰώνων τοῦ ἐλληνισμοῦ καὶ ἐπιθυ-
 » μούν νὰ βοηθήσῃ τὸ κατ' αὐτὸ εἰς τὴν διάσωσιν τῶν βυζαντια-
 » κῶν μικροτεχνημάτων, ἐκφράζει τὴν εὐχὴν, ὅπως ἰδρυθῇ ἐν
 » Ἀθήναις Μουσεῖον βυζαντιακῆς τέχνης, ἐν ᾧ νὰ περισυλλε-
 » χθῶσι καὶ ταξινομηθῶσι ταῦτα χάριν μεγίστης ὠφελείας τῶν
 » βυζαντιακῶν μελετῶν».

γ') Εὐχὴ ὑπὲρ ὑποστηρίξεως τοῦ Νεοελληνικοῦ λεξικοῦ
 διατυπωθεῖσα ὡδε: «Ἡ τρίτη ὑποδιαίρεσις τοῦ Συνεδρίου τῶν
 » Ἀνατολιστῶν, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπέροχον σημασίαν, ἣν
 » ἔχει τὸ Νεοελληνικὸν λεξικὸν οὐ μόνον πρὸς τὴν μελέτην τῆς
 » ζώσης γλώσσης, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν γνῶσιν τῆς ἐλληνικῆς
 » γλώσσης καθ' ὅλου καὶ ἀναφερόμενον εἰς τὰ ἐκτεθέντα ὑπὸ
 » τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι περὶ τοῦ Νεοελληνικοῦ
 » λεξικοῦ, ἐψήφισεν ὁμοφώνως ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ καθηγητοῦ
 » κ. Ἀλβέρτου Thumb νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν ἐλληνικὴν Κυβερ-
 » νησιν τὴν παράκλησιν, ὅπως παράσχῃ τὴν ὑλικὴν αὐτῆς ὑπο-
 » στήριξιν μετὰ θαφιλείας παρεχούσης τὴν προσδοκίαν, ὅτι ἡ

«σύνταξις καὶ τῆ δημοσίευσίς τοῦ σπουδαίου τούτου ἔργου θὰ πραγματοποιθῶσιν ὅσον ἐνεστὶ τάχιστα».

Ὅμοίως δὲ ἀντιγγέλθη, ὅτι φροντίδι τῆς πρυτανείας ἐξετελέσθησαν δύο ἀποφάσεις τοῦ τρίτου τμήματος περὶ ἐνδείξεως τῆς τιμῆς αὐτοῦ πρὸς τοὺς δύο Ἑλληνας Ἀνατολιστὰς Δημήτριον Γαλανὸν καὶ Ἀλέξανδρον Πασπάτην διὰ τῆς στέψεως τῆς εἰκόνης ἐκείνου τῆς ἀποκειμένης ἐν τῇ αἴθουσῃ τῆς Συγκλήτου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, οὗ ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος εὐεργέτης, καὶ τῆς καταθέσεως στεφάνου ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ Α΄ Νεκροταφείῳ Ἀθηνῶν τάφου τοῦ Πασπάτη.

Μετὰ δὲ τὴν ψήφισιν τῶν εὐχῶν τῶν τμημάτων, παρατωθεισῶν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου ἐν τῇ συνεδρίᾳ ἐκαίνη τῆς ἐλομελείας, οἱ ἐκ τῶν προέδρων καθιγγηταὶ κ. κ. Ἀδαλδέρτος Bezenberger, Ἄγγελος de Gubernatis καὶ Φραγκίσκος Pullé ἐξέφρασαν δι' εὐγλώττων προσλαλιῶν τὰς εὐχαριστίας τῶν συνεδρῶν πρὸς τὴν Βασιλείαν καὶ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος, τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, τὸν Πρύτανιν καὶ Γενικὸν γραμματέα τοῦ Συνεδρίου καὶ πάντας τοὺς ὁπωςδήποτε συντελέσαντας εἰς τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ, ἐν οἷς καὶ φιλότιμοι ἐκ γλωσσομαθῶν φοιτητῶν ξεναγοὶ τῶν συνεδρῶν, πρὸς δ' ἐπὶ τούτοις εἰς τὸν φιλόξενον ἑλληνικὸν λαόν, καὶ ὑπόχρηθησαν τὰ βέλτιστα εἰς τὴν φιλοξενήσασαν αὐτοὺς Ἑλλάδα.

Ἐν τέλει δ' ὁ Γενικὸς γραμματεὺς ἀντευχαιστήσας ἐκήρυξε τὴν λήξιν τοῦ Συνεδρίου, εὐχηθεὶς, ὅπως οἱ εὐγενεῖς ξένοι μὴ λησμονήσῃσι ποτε τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ ἐν Ἀθήναις τέλει τοῦ Συνεδρίου ὠφέλησε καὶ κατὰ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐν Νέῳ Ἰόρκῳ διαμένων Δανὸς ἐρευνητὴς τῆς Σινικῆς κ. Frits von Holm ἐδιωρήσατο εἰς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν γύφνον ἐκριαγέσιον τοῦ κολοσσαίου ἐν Reilin Νεστριανοῦ μνημείου τοῦ ὀγδόου αἰῶνος, κατατεθὲν ἐν τῇ ἀσπίως συσταθείσῃ ἐν τῷ Ζαπτεῖῳ μεγάρῳ ἀρχαιολογικῇ συλλογῇ ἐκμαγείων, πλείστοι δὲ ἄσοι ἀντιπρόσωποι καὶ ἄλλοι σύνεδροι

κατέθηκαν χάριν τοῦ Συνεδρίου πλῆθος συγγραφῶν καὶ σπανίων δημοσιεύσεων ἀναφερομένων εἰς μελέτας τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν καὶ λαῶν. Ἡ ἀξιόλογος αὕτη συλλογὴ κατετέθη ἐν τῇ Ἐθνικῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Ἑλλάδος, ἀπαρτισθέντος οὕτω τὸ πρῶτον νῦν ἰδίου τμήματος ἀνατολικῶν δημοσιευμάτων.

Ἄλλὰ καὶ εἰς ἄλλα τινὰ ἔδωκεν ἀφορμὴν ἢ ἐν Ἀθήναις τέλεισι τοῦ Συνεδρίου. Καὶ δὴ φροντίδι τοῦ Πρυτάνεως καὶ Γενικοῦ γραμματέως κατηρτίσθησαν δύο πρόχειροι ἐκθέσεις, ἢ μὲν εἰκόνων βυζαντιακῆς τεχνοτροπίας, ἧς ἐπεμελήθη κατ' ἐντολὴν τῆς συσταθείσης εἰδικῆς ἐπιτροπείας ὁ ἔφορος τῶν μεσαιωνικῶν ἀρχαιοτήτων κ. Ἀδαμάντιος Ἀδαμαντίου, νῦν καθηγητῆς τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, ἢ δὲ τῶν ἐν Ἀθήναις ἀνατολικῶν χειρογράφων τῶν ἀποκειμένων ἐν τῇ Ἐθνικῇ Βιβλιοθήκῃ καὶ τῇ τῆς Βουλῆς, ἧς τὴν φροντίδα ἀνέλαβε, παρακληθεὶς ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, ὁ ἐπιμελητῆς τῶν χειρογράφων τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης κ. Θεμιστοκλῆς Βολίδης. Καὶ τῆς μὲν ἐκθέσεως τῶν βυζαντιακῶν εἰκόνων, ἧς τὸ μέγιστον καὶ κράτιστον μέρος ἀπετέλεσεν ἢ μετὰ μεγίστης προθυμίας πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παραχωρηθεῖσα ἰδιωτικῇ συλλογῇ τοῦ κ. Ἀλεξίου Κολυβά, ἐξεδόθη φροντίδι τοῦ κ. Ἀδαμαντίου καὶ εἰδικὸς κατάλογος γαλλιστὶ συνταχθεὶς καὶ φέρων τὴν ἐπιγραφὴν *Congrès international des Orientalistes. Exposition d'icônes byzantines. Catalogue des icônes. Athènes 1912.* Ἡ δὲ ὑπὸ εἰδικῶν Ἀνατολιστῶν ἐξέτασις τῶν ἐκτεθέντων ἀνατολικῶν κωδίκων ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν μεταξὺ τούτων ἰδίᾳ ὑπὸ τῶν κ. κ. E. Kuhn, E. Pavolini καὶ Φρ. Pullé εὑρεσιν ἀξιολόγων τινῶν χειρογράφων καὶ εἰς τὴν ὑπόδειξιν τῆς ἀνάγκης ὅπως διευκολυνθῇ ἢ μελέτῃ τῶν τοιούτων ὑπὸ τῶν εἰδικῶς ἀσχολουμένων ἐν τοῖς τόποις τῆς διαμονῆς αὐτῶν διὰ δανεισμοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὃν σήμερον ἀπαγορεύει ὁ νόμος. Τοιοῦτος δὲ δανεισμὸς θὰ συνεπέφερε καὶ τὴν εὐκολίαν Ἑλλήνων ἀρευνητῶν, δυναμένων νὰ μελετῶσιν ἐν Ἀθήναις κώδικας ἐν βιβλιοθήκαις

τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀποκειμένους καὶ ὑπὸ τῶν Βιβλιοθηκῶν ἐκείνων ἐπὶ δαναίῳ σταλλομένους εἰς Ἀθήνας. Διὸ ὁ Σπυρ. Η. Λάμπρος, ὅστις, ἀπὸ μακροῦ ἤδη συνιδῶν τὴν τοιαύτην ἀνάγκην, εἶχε καὶ ἄλλοτε υποκιῆσει τὸ ζήτημα τοῦτο παρὰ τῇ ἑλληνικῇ Κυβερνήσει, ὑπέβαλεν εἰς τὸν Ἰπουργὸν τῆς Παιδείας κ. Ἰω. Τσιριμώκου ἐγγράφον περὶ τῆς τοιαύτης ἐπιστημονικῆς ἀνάγκης, συνυποβαλὼν καὶ τὸ σχέδιον Νόμου περὶ δανεισμοῦ χειρογράφων καὶ παλαιότηπων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, οὗ πάντες οἱ περὶ τὰ τοιαῦτα ἀσχολούμενοι εὔχονται τὴν εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβολὴν καὶ ὑπὸ ταύτης ψήφισιν. Συνυπέβαλε δὲ καὶ σχέδιον ἐκθέσεως τοῦ Ἰπουργοῦ πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ σχέδιον τοῦ οἰκείου νομοτελεστικοῦ Β. Διατάγματος.